

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 248/2012-40

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. mája 2012 predbežne prerokoval návrh skupiny 34 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, zastúpených advokátom Mgr. Š. J., K., na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. c) Ústavy Slovenskej republiky vo veci namietaného nesúladu

- ustanovení § 2 ods. 4 písm. a) a b) a § 4 ods. 1 písm. k) Všeobecne záväzného nariadenia obce Draňov č. 1/2012 zo 6. decembra 2011 o miestnych daniach a o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na území obce Draňov,

- ustanovenia § 7 písm. a) Všeobecne záväzného nariadenia obce Jastrabie pri Michalovciach č. 1/2011 z 10. decembra 2010 o miestnych daniach,

- ustanovenia § 7 písm. a) Všeobecne záväzného nariadenia obce Iňačovce č. 2/2007 zo 14. decembra 2007 o miestnych daniach a

- ustanovení § 3 ods. 1 písm. a) a b) Všeobecne záväzného nariadenia obce Čečehov č. 4/2011 zo 7. decembra 2011 o miestnych daniach a poplatkoch na kalendárny rok 2012

s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 4, čl. 13 ods. 1 písm. a), ods. 2 a 4, čl. 20 ods. 1 a čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj

namietaného nesúladu ustanovenia § 3 ods. 4 písm. e) Všeobecne záväzného nariadenia obce Draňov č. 1/2012 zo 6. decembra 2011 o miestnych daniach a o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na území obce Draňov s § 12 ods. 2 v spojení s § 10 ods. 1 zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom

poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov a takto

r o z h o d o l :

1. Návrh skupiny 34 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky **p r i j í m a** na ďalšie konanie.

2. Návrhu na pozastavenie účinnosti ustanovení § 2 ods. 4 písm. a) a b), § 3 ods. 4 písm. e) a § 4 ods. 1 písm. k) Všeobecne záväzného nariadenia obce Drahňov č. 1/2012 zo 6. decembra 2011 o miestnych daniach a o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na území obce Drahňov, § 7 písm. a) Všeobecne záväzného nariadenia obce Jastrabie pri Michalovciach č. 1/2011 z 10. decembra 2010 o miestnych daniach, § 7 písm. a) Všeobecne záväzného nariadenia obce Iňačovce č. 2/2007 zo 14. decembra 2007 o miestnych daniach a § 3 ods. 1 písm. a) a b) Všeobecne záväzného nariadenia obce Čečehov č. 4/2011 zo 7. decembra 2011 o miestnych daniach a poplatkoch na kalendárny rok 2012 **n e v y h o v u j e**.

3. Konanie **p r e r u š u j e** do dňa právoplatného skončenia veci vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. PL. ÚS 5/2012.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 9. marca 2012 doručený návrh skupiny 34 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej aj „skupina poslancov“), zastúpených advokátom Mgr. Š. J., K., na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) a c) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorým sa domáhajú vyslovenia nesúladu ustanovení § 8 ods. 2 druhej a tretej vety, § 12 ods. 2 druhej a tretej vety a § 17 ods. 2 písm. l) zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom

poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o miestnych daniach“), ako aj ustanovení § 2 ods. 4 písm. a) a b) a § 4 ods. 1 písm. k) Všeobecne záväzného nariadenia (ďalej len „VZN“) obce Drahňov č. 1/2012 zo 6. decembra 2011 o miestnych daniach a o miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady na území obce Drahňov (ďalej len „VZN obce Drahňov“), ustanovenia § 7 písm. a) VZN obce Jastrabie pri Michalovciach č. 1/2011 z 10. decembra 2010 o miestnych daniach, ustanovenia § 7 písm. a) VZN obce Iňačovce č. 2/2007 zo 14. decembra 2007 o miestnych daniach a tiež ustanovení § 3 ods. 1 písm. a) a b) VZN obce Čečehov č. 4/2011 zo 7. decembra 2011 o miestnych daniach a poplatkoch na kalendárny rok 2012 (ďalej spolu len „napadnuté ustanovenia VZN obcí Drahňov, Jastrabie pri Michalovciach, Iňačovce a Čečehov“) s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 4, čl. 13 ods. 1 písm. a), ods. 2 a 4, čl. 20 ods. 1 a čl. 35 ods. 1 ústavy a tiež vyslovenia nesúlady ustanovenia § 3 ods. 4 písm. e) VZN obce Drahňov s § 12 ods. 2 v spojení s § 10 ods. 1 zákona o miestnych daniach.

Vzhľadom na skutočnosť, že časť návrhu skupiny poslancov, ktorou namietajú nesúlad označených ustanovení zákona o miestnych daniach s príslušnými ustanoveniami ústavy, patrí v zmysle čl. 131 ods. 1 ústavy do pôsobnosti pléna ústavného súdu a zvyšná časť [týkajúca sa namietaného nesúlady napadnutých ustanovení VZN obcí Drahňov, Jastrabie pri Michalovciach, Iňačovce a Čečehov s príslušnými ustanoveniami ústavy a tiež namietaného nesúlady ustanovenia § 3 ods. 4 písm. e) VZN obce Drahňov s § 12 ods. 2 v spojení s § 10 ods. 1 zákona o miestnych daniach (ďalej aj „zvyšná časť návrhu“), pozn.] do pôsobnosti senátov ústavného súdu v zmysle čl. 131 ods. 2 ústavy, ústavný súd v pléne uznesením č. k. PL. ÚS 5/2012-26 z 11. apríla 2012 rozhodol o vylúčení zvyšnej časti návrhu na samostatné konanie. Predmetom tohto konania je teda len tá časť návrhu, ktorou skupina poslancov namieta nesúlad napadnutých ustanovení VZN obcí Drahňov, Jastrabie pri Michalovciach, Iňačovce a Čečehov s príslušnými ustanoveniami ústavy a tiež nesúlad ustanovenia § 3 ods. 4 písm. e) VZN obce Drahňov s § 12 ods. 2 v spojení s § 10 ods. 1 zákona o miestnych daniach.

Vzhľadom na skutočnosť, že obe časti návrhu skupiny poslancov spolu súvisia, je odôvodnenie ich návrhu štrukturálne rozdelené na všeobecnú časť, časť odôvodňujúcu namietaný nesúlad napadnutých ustanovení zákona o miestnych daniach s príslušnými ustanoveniami ústavy a následne časti odôvodňujúce namietaný nesúlad napadnutých ustanovení VZN obcí Drahňov, Jastrabie pri Michalovciach, Iňačovce a Čečehov s príslušnými ustanoveniami ústavy a tiež namietaný nesúlad ustanovenia § 3 ods. 4 písm. e) VZN obce Drahňov s § 12 ods. 2 v spojení s § 10 ods. 1 zákona o miestnych daniach.

Vo všeobecnej časti odôvodnenia návrhu skupiny poslancov sa najmä uvádza:

«Zákonom č. 582/2004 Z. z. sa upravila pôsobnosť a právomoc obcí, v rámci ktorej obce ako správcovia dane (v spojitosti s príslušným ustanovením § 1a písm. b) zákona 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a neskôr v spojitosti s § 4 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. Daňový poriadok (účinný od 1. 1. 2012) môžu ukladať miestne dane taxatívne vymedzené v § 2 Zákona č. 582/2004 Z. z.. Aplikčná prax obcí v spojitosti s neperfektnosťou Zákona č. 582/2004 Z. z., resp. protiústavnosťou jeho ustanovení namietaných v tomto návrhu vedie k deformáciám právneho prostredia, obmedzenia slobody podnikania a základných práv a slobôd subjektov (najmä právnických a fyzických osôb vykonávajúcich podnikateľskú činnosť v oblasti pôdohospodárstva a poľnohospodárskej výroby) takým výrazným spôsobom, ktoré je podľa názoru navrhovateľov v právnom štáte neprípustné. Tieto právne nežiadúce a v právnom štáte neakceptovateľné javy sa vynímajú hlavne k jednému druhu miestnych daní, ktoré môže obec ukladať na základe Zákona č. 582/2004 Z. z., ktorým je daň z nehnuteľností (§ 2 ods. 1 písm. a) Zákona č. 582/2004 Z. z.).

Aplikčná prax Zákona č. 582/2004 Z. z., ktorá sa prejavuje v príslušných všeobecne záväzných nariadeniach obcí (ďalej len „VZN“) týkajúcich sa dane z nehnuteľností neberie ohľad na daňové subjekty, umožňuje ich vedomé aj nevedomé konkurenčné zvýhodňovanie na základe jednostranného a častokrát ultimatívneho právneho aktu obce, ktoré je daňový subjekt povinný rešpektovať bez reálnej možnosti brániť sa voči takémuto postupu správcu dane - obce.

Vzhľadom na nejednoznačnosť a neustálenosť právnej teórie či obec vykonáva pri aplikácii zákona č. 582/2004 Z. z. a vydávaním VZN svoju pôsobnosť v rámci výkonu

územnej samosprávy (Čl. 68 Ústavy SR v spojitosti a § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení (ďalej len „ZoOZ“)) alebo či obec plní úlohy štátnej správy v tomto prípade na základe splnomocnenia zákonom a v jeho medziach (Čl. 71 ods. 2 Ústavy SR a § 6 ods. 2 ZoOZ) navrhovatelia žiadajú, aby Ústavný súd preskúmal návrh navrhovateľov z hľadiska súladu s Ústavou SR z pohľadu oboch vyššie menovaných ustanovení Ústavy SR a ZoOZ.

Cieľom prijatej právnej úpravy súvisiacej s touto oblasťou bolo zefektívniť správu daní na samosprávnej úrovni a tým vytvoriť podmienky pre reálne napredovanie územnosprávnych jednotiek a nie navodenie stavu, keď obce ako správcovia daní na základe im to umožňujúcej právnej úpravy „zneužívajú“ svoje oprávnenia za účelom naplnenia „obecných rozpočtov“, pričom táto činnosť vedie k zníženiu konkurencieschopnosti daňových subjektov, ktorých základným výrobným prostriedkom pre ich podnikateľskú činnosť sú nehnuteľnosti (stavby, pozemky) či už v rámci daného mikroregiónu Slovenskej republiky, ale aj v súčte regiónov k zníženiu konkurencieschopnosti daňových subjektov podnikajúcich v Slovenskej republike voči okolitým štátom (vzhľadom na povahu právnej úpravy okolitých štátov vo vzťahu k dani z nehnuteľnosti a výške dotácií poskytovaných poľnohospodárskym subjektom v Slovenskej republike a v okolitých štátoch).»

1. Vo vzťahu k namietanému nesúladu ustanovení § 2 ods. 4 písm. a) a b) VZN obce Drahňov s príslušnými ustanoveniami ústavy skupina poslancov najprv poukazuje na skutočnosť, že v týchto ustanoveniach namietaného VZN je ustanovená ročná sadzba dane z pozemkov pre jednotlivé druhy pozemkov vo výške 12,8 % zo základu dane, pričom v roku 2007 bola ustanovená len vo výške 0,6 % zo základu dane, v roku 2010 pre ornú pôdu, chmeľnice, vinice a ovocné sady vo výške 4,8 % základu dane a vo výške 3,2 % zo základu dane pre trvalé trávne porasty a v roku 2011 vo výške 3,2 % pre všetky druhy pozemkov. V nadväznosti na tieto skutočnosti skupina poslancov uvádza, že podľa ich názoru „... stanoviť rozsah práv a povinností (maximálne ročné sadzby daní pre daň z nehnuteľnosti)... možno len na základe zákona a v jeho medziach, a nie normatívnymi právnymi aktami obcí ako správcov dane (VZN), ktorým táto právomoc neprislúcha. Zákonná absencia takejto úpravy nemôže byť ústavne ospravedlniteľná pre stanovenie

maximálnych sadziieb daní obcami ako správcami daní vo svojich jednotlivých VZN. Ako aj z vyššie uvedeného prehľadu vyplýva, oproti roku 2007 sa na území obce Drahnov sadzba dane zvýšila v roku 2012 pre vyššie uvedené skupiny pozemkov 21,33 krát a oproti sadzbe určenej v § 8 Zákona č. 582/2004 Z. z. je sadzba vyššia až 51,2 krát. Takéto nekontrolovateľné zvyšovanie sadziieb daní, a tým aj výšky dane, vedie k takému zásahu subjektov do práva vlastníť majetok a práva podnikat', že tieto strácajú reálnu možnosť toto svoje právo v hospodárskom a konkurenčnom prostredí realizovať.

Pre porovnanie uvádzame, že susediaca obec Budkovce, svojím VZN určila ročnú sadzbu dane pre ornú pôdu a trvalý trávnatý porast vo výške 0,2 %. Subjekty pôsobiace na území obce Budkovce a vlastniace nehnuteľnosti - pozemky s ornou pôdou a trvalým trávnatým porastom zaplatia daň vo výške 9,04 Eur/ha, kým subjektom pôsobiacim na území obce Drahnov v súlade s VZN obce Drahnov vznikne povinnosť vo vzťahu k predmetným pozemkom zaplatiť daň vo výške 507,26 Eur. “.

V ďalšej časti odôvodnenia skupina poslancov poukazujúc na judikatúru ústavného súdu týkajúcu sa predovšetkým princípu proporcionality uvádza, že „*Ústavný princíp, konať v medziach zákona a na základe neho pri zachovaní princípu proporcionality nemôže byť aplikovaný a prenesený do VZN obce Drahnov, kde následne obec Drahnov je aj vykonávateľom týchto medzí. Táto skutočnosť v praxi znamená, že obec Drahnov za účelom získania čo najväčších finančných prostriedkov pre potreby svojej činnosti síce rešpektuje zákonný limit 5- násobku medzi najvyššie a najnižšie vymedzenou sadzbou dane určenou vo VZN obce Drahnov vo vzťahu k dani z nehnuteľností (pre jednotlivé skupiny pozemkov), avšak v súlade s predošlé uvedeným a v dôsledku absencie maximálnych zákonných limitov sadzby daní (ako formu ochrany vlastníckeho práva, resp. jeho čiastkových práv, napr. práva užívať vec - nehnuteľnosť) výška sadziieb týchto daní je neprímerane vysoká, až likvidačná, a absolútne neguje základné právo subjektov vykonávajúcich poľnohospodárku výrobu vlastníť majetok v zmysle Čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, u ktorých je pôda (nehnuteľnosť) základným výrobným prostriedkom a právo podnikat' podľa Čl. 35 ods. 1 Ústavy SR a je v rozpore tiež s Čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 2 až 4 Ústavy SR. V prípade, keď obec vo všeobecnosti vykonáva normotvornú činnosť v rámci plnenia svojich úloh, je jej*

povinnosťou dodržiavať ústavné princípy predpokladané Ústavou SR. Máme za to, že vyššie uvedené určenie daní je v rozpore s ústavným princípom proporcionality a právnej istoty.“

Na tomto základe skupina poslancov navrhuje, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že *„Ustanovenie § 2 ods. 4 písm. a) a b) VZN obce Dražňov nie je v súlade s Článkom 1 ods. 1, Článkom 2 ods. 2, Článkom 12 ods. 4, Článkom 13 ods. 1 písm. a) a ods. 2 až 4, Článkom 20 ods. 1 a Článkom 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.“*

2. Vo vzťahu k namietanému nesúladu § 4 ods. 1 písm. k) VZN obce Dražňov s príslušnými ustanoveniami ústavy skupina poslancov poukazuje na jeho znenie [*„Správca dane oslobodzuje od dane z pozemkov tieto pozemky:... k) pozemky okrem pozemkov v zastavanej časti obce, na ktorých vykonávajú samostatne hospodáriaci roľníci svoju podnikateľskú činnosť.“*] a v tejto súvislosti zdôrazňuje, že *„Účelom a cieľom zákona 582/2004 Z. z. a aplikácia jeho ustanovení prenesená do normotvornej činnosti obce v podobe vydania VZN nemôže viesť k neprimeraným zásahom do práv tretích osôb (vlastníckeho práva a práva podnikat’),“* tvrdí, že *„predmetné ustanovenie VZN obce Dražňov obmedzuje a zasahuje do výkonu podnikania dotknutých subjektov, nakoľko neprimeranými zásahmi do určovania sadzieb daní (aj v podobe oslobodenia od platenia dane) zvyhodňuje (diskriminuje v pozitívnom či v negatívnom zmysle) fyzické či právnické osoby v závislosti od toho, či ich výrobný prostriedok alebo výrobná činnosť sa realizuje v tej ktorej časti obce, resp. v závislosti od toho, či predmetný subjekt podniká ako právnická osoba alebo samostatne hospodáriaci roľník vykonávajúci poľnohospodársku výrobu ako svoju hlavnú činnosť.“*

Máme za to, že zákonné obmedzenia a limity musia byť ústavne konformné a nesmú viesť k zákonnému zvyhodňovaniu alebo znevýhodňovaniu subjektov práva len na základe ich príslušnosti k právnej forme, resp. lokalite, v ktorej dotknuté subjekty realizujú obsah svojho vlastníckeho práva a práv odvodených od tohto práva alebo vykonávajú svoju podnikateľskú alebo inú činnosť. V právnom prostredí, v ktorom nie je stanovená maximálna možná hranica dane z nehnuteľností (pre jednotlivé skupiny pozemkov a druhy stavieb) v spojitosti s § 17 ods. 2 písm. l) Zákona č. 582/2004 Z. z. a aj § 4 ods. 1 písm. k) je zásadným spôsobom porušený princíp rovnosti subjektov pred právom a zásada

proporcionality. VZN obce Draňov diskriminuje právnické osoby voči osobám fyzickým na základe príslušnosti k právnej forme, a tiež zavádza diskrimináciu subjektov práva v závislosti od územia, v ktorom realizujú svoje základné právo podnikat', a zároveň svoje právo vlastniť majetok a čiastkové práva odvodené od vlastníckeho práva. Máme za to, že takéto pozitívne diskriminovanie istej skupiny subjektov vymedzených v § 4 ods. 1 písm. k) VZN obce Draňov na úkor právnických osôb, ktoré vykonávajú tú istú podnikateľskú činnosť je neprípustné (rešpektujúc zásady proporcionality a rovnosti subjektov práva) a z tohto dôvodu porušením Článku 12 ods. 4, Čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 2 až 4 a Čl. 35 ods. 3 Ústavy SR.“.

Na tomto základe skupina poslancov navrhuje, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že „Ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k) VZN obce Draňov nie je v súlade s Článkom 1 ods. 1, Článkom 2 ods. 2, Článkom 12 ods. 4, Článkom 13 ods. 1 písm. a) a ods. 2 až 4, Článkom 20 ods. 1 a Článkom 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.“.

3. Vo vzťahu k namietanému nesúladu § 3 ods. 4 písm. e) VZN obce Draňov s príslušnými ustanoveniami zákona o miestnych daniach skupina poslancov najprv konfrontuje jeho znenie s textom druhej a tretej vety § 12 ods. 2 zákona o miestnych daniach a v nadväznosti na to uvádza:

„Pri porovnaní najvyššej a najnižšej sadzby dane pre jednotlivé druhy stavieb určených vo VZN obce Draňov je zrejmé, že tieto nerešpektujú zákonný limit 40-násobku ustanovený v § 12 ods. 2 Zákona č. 582/2004 Z. z.

Najnižšia sadzba dane pre druh stavieb podľa § 3 ods. 4 písm. a) VZN obce Draňov je vo výške 0,0264 Eur. Najvyššia sadzba dane pre druh stavieb podľa § 3 ods. 4 písm. e) VZN obce Draňov je vo výške 1,0622 Eur. Rešpektovaním § 12 ods. 2 Zákona č. 582/2004 Z. z. najvyššia možná prípustná sadzba dane pre druhy stavieb vo VZN obce Draňov by mala byť vo výške $40 \times 0,0264 = 1,056$.

Pri porovnaní najvyššej a najnižšej sadzby určenej vo VZN obce Draňov pre jednotlivé druhy stavieb je zrejmé, že sadzba dane podľa § 3 ods. 4 písm. e) VZN obce Draňov presahuje 40-násobok najnižšej sadzby dane určenej pre druh stavieb podľa § 3 ods. 4 písm. a) vo VZN obce Draňov.

Na základe vyššie uvedeného máme za to, že ustanovenie § 3 ods. 4 písm. e) VZN obce Drahňov je v rozpore s § 12 ods. 2 Zákona č. 582/2004 Z. z.“

Na základe uvedeného skupina poslancov navrhuje, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že *„Ustanovenie § 3 ods. 4 písm. e) VZN obce Drahňov nie je v súlade s ustanovením § 12 ods. 2 Zákona č. 582/2004 Z. z. v spojitosti s ustanovením § 10 ods. 1 Zákona č. 582/2004 Z. z.“*

4. Vo vzťahu k namietanému § 7 písm. a) VZN obce Jastrabie pri Michalovciach [podľa neho je ustanovená ročná sadzba dane z pozemkov (orná pôda, chmeľnice, vinice a ovocné sady) v jej katastrálnom území vo výške 1 %], namietanému nesúladu § 7 písm. a) VZN obce Iňačovce [podľa neho je ustanovená ročná sadzba dane z pozemkov (orná pôda, chmeľnice, vinice a ovocné sady) v jej katastrálnom území tiež vo výške 1 %] a namietanému nesúladu ustanovení § 3 ods. 1 písm. a) a b) VZN obce Čečehov [podľa ktorých je ustanovená ročná sadzba dane z pozemkov (orná pôda, chmeľnice, vinice, ovocné sady a tiež trvalé trávnaté porasty) v jej katastrálnom území tiež vo výške 1 %] s príslušnými ustanoveniami ústavy skupina poslancov uplatňuje analogickú argumentáciu ako vo vzťahu k § 2 ods. 4 VZN obce Drahňov.

Na tomto základe skupina poslancov navrhuje, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že *„Ustanovenie § 7 písm. a) VZN obce Jastrabie pri Michalovciach č. 1/2012 o miestnych daniach... Ustanovenie § 7 písm. a) VZN obce Iňačovce Č. 2/2007 o miestnych daniach... Ustanovenie § 3 ods. 1 písm. a) a b) VZN obce Čečehov nie je v súlade s Článkom 1 ods. 1, Článkom 2 ods. 2, Článkom 12 ods. 4, Článkom 13 ods. 1 písm. a) a ods. 2 až 4, Článkom 20 ods. 1 a Článkom 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.“*

Súčasťou návrhu skupiny poslancov je aj návrh na pozastavenie účinnosti napadnutých ustanovení zákona o miestnych daniach a napadnutých ustanovení VZN obcí Drahňov, Jastrabie pri Michalovciach, Iňačovce a Čečehov, *„a to až do rozhodnutia Ústavného súdu vo veci samej“*.

II.

II.1 K bodu 1 výroku tohto uznesenia

II.1.1 K namietanému nesúladu napadnutých ustanovenia VZN obcí Drahňov, Jastrabie pri Michalovciach, Iňačovce a Čečehov s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 4, čl. 13 ods. 1 písm. a), ods. 2 a 4, čl. 20 ods. 1 a čl. 35 ods. 1 ústavy

Podľa čl. 125 ods. 1 písm. c) ústavy ústavný súd rozhoduje o súlade všeobecne záväzných nariadení podľa čl. 68 s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, a so zákonmi, ak o nich nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 130 ods. 1 písm. a) ústavy a § 18 ods. 1 písm. a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd začne konanie, ak podá návrh najmenej pätina poslancov Národnej rady Slovenskej republiky.

Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak osoby uvedené v § 18 ods. 1 písm. a) až f) dospejú k názoru, že právny predpis nižšej právnej sily nie je v súlade s právnym predpisom vyššej právnej sily alebo s medzinárodnou zmluvou, môžu podať ústavnému súdu návrh na začatie konania.

Podľa čl. 131 ods. 1 prvej vety ústavy ústavný súd rozhoduje v pléne vo veciach uvedených v čl. 105 ods. 2, čl. 107, čl. 125 ods. 1 písm. a) a b), čl. 125a ods. 1, čl. 125b ods. 1, čl. 128, čl. 129 ods. 2 až 6, čl. 136 ods. 2 a 3, čl. 138 ods. 2 písm. b) a c), o zjednocovaní právnych názorov senátov, o úprave svojich vnútorných pomerov a o návrhu rozpočtu ústavného súdu.

Podľa čl. 131 ods. 2 prvej vety ústavy o ostatných veciach rozhoduje ústavný súd v trojčlenných senátoch.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 37 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať

a) označenie predpisu, ktorého nesúlad s právnym predpisom vyššej právnej sily sa namieta, s vyjadrením, či navrhovateľ napáda predpis v celom rozsahu alebo v jeho časti, prípadne v jednotlivom ustanovení,

b) označenie predpisu vyššej právnej sily, jeho časť alebo jednotlivé ustanovenie alebo označenie medzinárodnej zmluvy, jej časti, alebo jednotlivého ustanovenia, s ktorým napadnutý predpis nie je v súlade.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa návrh neodložil alebo neodmietol, prijme sa na ďalšie konanie v rozsahu, ktorý sa vymedzí vo výroku uznesenia o prijatí návrhu.

Pri predbežnom prerokovaní tej časti návrhu, ktorou sa skupina poslancov domáha vyslovenia nesúladu napadnutých ustanovení VZN obcí Draňov, Jastrabie pri Michalovciach, Iňačovce a Čečehov s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 4, čl. 13 ods. 1 písm. a), ods. 2 a 4, čl. 20 ods. 1 a čl. 35 ods. 1 ústavy, ústavný súd konštatoval, že v tejto časti ide o návrh, ktorý

a) je predložený subjektom, ktorý je aktívne legitimovaný na podanie návrhu na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. c) ústavy a § 37 ods. 1 v spojení s § 18 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde (skupina 34 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, pozn.),

b) sa týka veci, ktorá patrí do pôsobnosti senátu ústavného súdu (čl. 131 ods. 1 ústavy),

c) spĺňa tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti predpísané v § 20 a § 37 ods. 2 zákona o ústavnom súde,

a preto rozhodol, že túto časť návrhu podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde prijíma na ďalšie konanie (bod 1 výroku tohto uznesenia).

II.1.2 K namietanému nesúladu ustanovenia § 3 ods. 4 písm. e) VZN obce Draňov s § 12 ods. 2 v spojení s § 10 ods. 1 zákona o miestnych daniach

V samostatnej časti tohto uznesenia považoval ústavný súd za potrebné odôvodniť bod 1 výroku svojho uznesenia vo vzťahu k tej časti návrhu skupiny poslancov, ktorou sa domáha vyslovenia nesúladu ustanovenia § 3 ods. 4 písm. e) VZN obce Draňov s § 12 ods. 2 v spojení s § 10 ods. 1 zákona o miestnych daniach.

Z už citovaného čl. 125 ods. 1 písm. c) ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu rozhodovať o návrhoch týkajúcich sa namietaného nesúladu všeobecne záväzných nariadení podľa čl. 68 s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, a so zákonmi je ustanovená subsidiárne („... ak o nich nerozhoduje iný súd“).

Z textu čl. 125 ods. 1 písm. c) [a tiež čl. 125 ods. 1 písm. d)] ústavy možno vyvodit', že ústavodarca vytvoril priestor na to, aby zákonodarca prostredníctvom osobitného zákona zveril rozhodovanie o návrhoch vo veciach podľa čl. 125 ods. 1 písm. c) ústavy [a tiež čl. 125 ods. 1 písm. d) ústavy, pozn.] do právomoci „iných“, teda všeobecných súdov.

Zákomom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a doplňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 384/2008 Z. z.“) bol (okrem iného) s účinnosťou od 15. októbra 2008 doplnený Občiansky súdny poriadok (ďalej aj „OSP“) o nový § 250zfa, podľa ktorého v určitých (tam vymedzených) prípadoch môže o súlade všeobecne záväzného nariadenia obce, resp. vyššieho územného celku so zákonom rozhodovať aj všeobecný súd, pričom vo všeobecnej rovine sa táto právomoc všeobecných súdov premietla aj do textu § 7 ods. 2 OSP. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné v rámci predbežného prerokovania tejto časti návrhu skupiny poslancov preskúmať vzťah medzi čl. 125 ods. 1 písm. c) ústavy a § 250zfa OSP (v spojení s § 7 ods. 2 OSP) a v tejto súvislosti aj formulovať záver, či právomoc všeobecného súdu podľa označeného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku nevyklučuje právomoc ústavného súdu rozhodovať o časti návrhu skupiny poslancov, ktorou sa domáhajú vyslovenia nesúladu ustanovenia § 3 ods. 4 písm. e) VZN obce Drahňov s § 12 ods. 2 v spojení s § 10 ods. 1 zákona o miestnych daniach.

Podľa § 7 ods. 2 OSP v občianskom súdnom konaní súdy... rozhodujú o súlade všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy vo veciach územnej samosprávy so zákonom a pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády

a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány.

Podľa § 250zfa ods. 1 OSP ak obec alebo vyšší územný celok nezruší alebo nezmení na základe protestu prokurátora svoje všeobecne záväzné nariadenie, môže prokurátor vo veciach územnej samosprávy podať na súd návrh na vyslovenie nesúladu všeobecne záväzného nariadenia so zákonom. Vo veciach pri plnení úloh štátnej správy môže prokurátor podať na súd návrh na vyslovenie nesúladu všeobecne záväzného nariadenia aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy.

Podľa § 250zfa ods. 2 OSP príslušný na rozhodnutie je krajský súd, v obvode ktorého sa nachádza obec, ktorá vydala všeobecne záväzné nariadenie, alebo sídlo samosprávneho kraja, ktorý vydal všeobecne záväzné nariadenie.

Podľa § 250zfa ods. 3 OSP príslušný na rozhodnutie je krajský súd, v obvode ktorého sa nachádza obec, ktorá vydala všeobecne záväzné nariadenie, alebo sídlo samosprávneho kraja, ktorý vydal všeobecne záväzné nariadenie.

Podľa § 250zfa ods. 4 OSP proti rozhodnutiu súdu je prípustné odvolanie.

Podľa § 250zfa ods. 5 OSP ak súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi všeobecne záväzným nariadením a právnymi predpismi uvedenými v odseku 1 je nesúlad, stráca všeobecne záväzné nariadenie, jeho časť, prípadne niektoré jeho ustanovenia účinnosť dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu. Obec, vyšší územný celok, ktoré vydali všeobecne záväzné nariadenie, sú povinné do šiestich mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu uviesť ho vo veciach územnej samosprávy do súladu so zákonom a vo veciach pri plnení úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. Ak tak obec, mesto, mestská časť alebo samosprávny kraj neurobí, všeobecne záväzné

nariadenie, jeho časť, prípadne niektoré jeho ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu.

Podľa § 250zfa ods. 6 OSP súd môže uznesením na návrh prokurátora dočasne pozastaviť účinnosť všeobecne záväzného nariadenia, jeho časti, prípadne niektorého jeho ustanovenia, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva a slobody, ak hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok. Takéto uznesenie súd zruší, ak pominú dôvody, pre ktoré bolo vydané; inak dočasné pozastavenie účinnosti všeobecne záväzného nariadenia, jeho časti, prípadne niektorého jeho ustanovenia zaniká nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia súdu o veci samej.

Z citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku vyplýva, že účelom nového (doplneného) znenia § 7 ods. 2 OSP a nového § 250zfa OSP, ktoré sa stali súčasťou Občianskeho súdneho poriadku na základe jeho novelizácie vykonanej zákonom č. 384/2008 Z. z., bolo ustanovenie právomoci miestne príslušných krajských súdov (a v odvolacom konaní Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pozn.) rozhodovať o nesúlade všeobecne záväzného nariadenia obce alebo vyššieho územného celku vo veciach územnej samosprávy so zákonom (a ak ide o namietaný nesúlad všeobecne záväzného nariadenia obce alebo vyššieho územného celku vo veciach plnenia úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, pozn.), ktorej uplatnenie je podmienené predchádzajúcim nevyhovením protestu prokurátora príslušnou obcou alebo vyšším územným celkom, pričom takýto návrh môže všeobecnému (krajskému) súdu podať len prokurátor.

Z textu § 250zfa (ani § 7 ods. 2) OSP ale podľa názoru ústavného súdu nemožno vyvodiť, že právomoc všeobecného (krajského) súdu rozhodovať na základe príslušného prokurátora o nesúlade všeobecne záväzného nariadenia obce alebo vyššieho územného celku vo veciach územnej samosprávy so zákonom (a ak ide o namietaný nesúlad všeobecne záväzného nariadenia obce alebo vyššieho územného celku vo veciach plnenia úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev

a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, pozn.) založená označenými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku vylučuje právomoc ústavného súdu rozhodovať o návrhoch podľa čl. 125 ods. 1 písm. c) ústavy [a tiež podľa čl. 125 ods. 1 písm. d) ústavy] vo veci namietaného nesúladu všeobecne záväzného nariadenia obce alebo vyššieho územného celku vo veciach územnej samosprávy so zákonom (a ak ide o namietaný nesúlad všeobecne záväzného nariadenia obce alebo vyššieho územného celku vo veciach plnenia úloh štátnej správy aj s nariadením vlády a všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, pozn.), ktoré podajú subjekty uvedené v čl. 130 ods. 1 písm. a) až f) ústavy (teda okrem iného aj skupina najmenej päťiny poslancov národnej rady, pozn.), a to aj preto, že oprávnenie týchto subjektov iniciovať takéto konanie pred ústavným súdom zakladá priamo ústava v spojení s príslušnými ustanoveniami zákona o ústavnom súde [§ 37 ods. 1 v spojení s § 18 ods. 1 písm. a) až f)], pričom bežným zákonom im toto oprávnenie nemožno odňať.

Na základe uvedeného ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde pri predbežnom prerokovaní o prijatí aj tej časti návrhu skupiny poslancov na ďalšie konanie, ktorou sa domáhajú vyslovenia nesúladu ustanovenia § 3 ods. 4 písm. e) VZN obce Drahňov s § 12 ods. 2 v spojení s § 10 ods. 1 zákona o miestnych daniach.

Nad rámec tejto časti odôvodnenia tohto uznesenia ústavný súd považoval za potrebné zdôrazniť, že jeho úlohou v tomto konaní nebolo zaujať meritórny postoj k ústavnej konformite § 7 ods. 2 (v doplnenom znení) a § 250zfa OSP o to viac, že rozhodovanie o súlade označených ustanovení Občianskeho súdneho poriadku s ústavou je zverené do pôsobnosti pléna ústavného súdu, ktorú si senát ústavného súdu v konaní podľa čl. 125 ods. 1 písm. c) ústavy nemôže atrahovať.

II.2 K bodu 2 výroku tohto uznesenia

Skupina poslancov predložila tiež návrh na pozastavenie účinnosti napadnutých ustanovení zákona o miestnych daniach a napadnutých ustanovení VZN obcí Drahňov,

Jastrabie pri Michalovciach, Iňačovce a Čečehov, „*a to až do rozhodnutia Ústavného súdu vo veci samej*“.

Podľa čl. 125 ods. 2 ústavy ak ústavný súd prijme návrh na konanie podľa odseku 1, môže pozastaviť účinnosť napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva a slobody, ak hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok.

Obdobne podľa § 38 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prijme návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 ústavy, môže uznesením pozastaviť účinnosť napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva alebo slobody alebo ľudské práva a základné slobody vyplývajúce z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a ktorá bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok.

Podľa § 38 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže rozhodnúť o pozastavení účinnosti napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení aj na návrh účastníka konania. Návrh na pozastavenie účinnosti musí obsahovať konkretizáciu a spôsob ohrozenia základných práv alebo slobôd alebo skutočnosti, ktoré preukazujú, že hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok. O tomto návrhu rozhodne ústavný súd bez zbytočného odkladu.

Z už citovaného čl. 125 ods. 2 ústavy vyplýva, že uplatnenie tejto právomoci ústavného súdu je viazané na naplnenie aspoň jednej z troch ústavných podmienok, t. j. ústavný súd ju môže uplatniť len vtedy, ak dospeje k záveru, že ďalšie uplatňovanie napadnutého právneho predpisu, jeho častí, prípadne niektorých jeho ustanovení môže

- a) ohroziť základné práva a slobody,
- b) ak hrozí značná hospodárska škoda, alebo
- c) iný vážny nenapraviteľný následok.

Rešpektujúc uvedené ústavné limity ústavný súd pristupuje k uplatneniu právomoci podľa čl. 125 ods. 2 ústavy vo svojej doterajšej judikatúre „len v dostatočne odôvodnených prípadoch a pritom celkom výnimočne, t. j. keď je spôsob ohrozenia označených základných práv a slobôd, resp. hrozba hospodárskej škody alebo iného nenapraviteľného následku v návrhu dostatočne konkretizované, pričom z okolností prípadu zjavne vyplýva, že ide o tvrdenie navrhovateľov, ktoré možno považovať za preukázané, a teda opodstatnené (PL. ÚS 3/09).“.

V danom prípade navrhovatelia tvrdia, že ďalšie uplatňovanie napadnutých ustanovení zákona o miestnych daniach a tiež napadnutých ustanovení VZN obcí Draňov, Jastrabie pri Michalovciach, Iňačovce a Čečehov „ohrozuje základné práva a slobody“ (konkrétne uvádzajú čl. 20 ods. 1 a čl. 35 ods. 1 ústavy, pozn.), a tiež to, že „z ich uplatňovania hrozí vážny a nenapraviteľný následok v spojení so značnou hospodárskou škodou pre dotknuté subjekty“, keďže „ich ďalšie uplatňovanie spôsobí nenapraviteľné hospodárske následky pre dotknuté osoby, a môže viesť k ukončeniu podnikateľskej činnosti viacerých subjektov v oblasti poľnohospodárstva v Slovenskej republike, a ohrozí právo týchto subjektov vlastníť majetok“, pričom to môže mať „negatívny dopad nielen na samotné podnikateľské subjekty, ktorých sa tieto ustanovenia dotýkajú, ale aj na osoby, ktoré tieto subjekty zamestnávajú“.

Ústavný súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že v uznesení sp. zn. PL. ÚS 5/2012 z 11. apríla 2012 návrhu skupiny poslancov na pozastavenie účinnosti napadnutých ustanovení zákona o miestnych daniach nevyhovelo, pričom v odôvodnení tohto svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že aj keď skupina poslancov zakladá „svoj návrh na pozastavenie účinnosti napadnutých ustanovení zákona o miestnych daniach na ústavne relevantných dôvodoch, ich argumentácia je len všeobecná a hypotetická, t. j. nie je dostatočne konkretizovaná, a preto ju nemožno považovať ani za preukázanú...“. Citovaný právny názor nepochybne možno primerane vzťahovať aj na návrh skupiny poslancov na pozastavenie účinnosti napadnutých ustanovení VZN obcí Draňov, Jastrabie pri Michalovciach, Iňačovce a Čečehov. Ústavný súd navyše vzal do úvahy ustanovenia § 99e ods. 1 a § 99g ods. 1 zákona o miestnych daniach, v zmysle ktorých správca dane vyrubuje

každoročne daň z nehnuteľnosti podľa stavu k 1. januáru príslušného zdaňovacieho obdobia na celé zdaňovacie obdobie, ktorá je splatná do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia (ak nie je určené platenie tejto dane v splátkach v zmysle § 99g ods. 2 zákona o miestnych daniach). Z označených ustanovení zákona o miestnych daniach vyplýva, že daň z nehnuteľností na rok 2012 už bola v obciach Drahňov, Jastrabie pri Michalovciach, Iňačovce a Čečehov vyrubená a z veľkej časti zrejme aj zaplatená, a preto by uplatnenie právomoci podľa čl. 125 ods. 2 ústavy bolo v danom prípade značne problematické a zrejme by do značnej miery ani nebolo spôsobilé naplniť zámer, ktorý návrhom na pozastavenie účinnosti označených ustanovení VZN obcí Drahňov, Jastrabie pri Michalovciach, Iňačovce a Čečehov skupina poslancov sledovala.

Vychádzajúc z uvedených skutočností a rešpektujúc výnimočnosť uplatnenia právomoci podľa čl. 125 ods. 2 ústavy ústavný súd návrhu skupiny poslancov na pozastavenie účinnosti napadnutých ustanovení VZN obcí Drahňov, Jastrabie pri Michalovciach, Iňačovce a Čečehov nevyhovel (bod 2 výroku tohto nálezu).

II.3 K bodu 3 výroku tohto uznesenia

Z odôvodnenia (celého) návrhu skupiny poslancov vyplýva organická väzba medzi tou jeho časťou, ktorou namietajú nesúlad napadnutých ustanovení zákona o miestnych daniach s príslušnými ustanoveniami ústavy a tými jeho časťami, ktorými namietajú nesúlad napadnutých ustanovení VZN obcí Drahňov, Jastrabie pri Michalovciach, Iňačovce a Čečehov VZN s príslušnými ustanoveniami ústavy a tiež nesúlad ustanovenia § 3 ods. 4 písm. e) VZN obce Drahňov s § 12 ods. 2 v spojení s § 10 ods. 1 zákona o miestnych daniach.

Za daných okolností sú odpovede na otázky, či sú napadnuté ustanovenia VZN obcí Drahňov, Jastrabie pri Michalovciach, Iňačovce a Čečehov VZN v súlade s príslušnými ustanoveniami ústavy a či je ustanovenie § 3 ods. 4 písm. e) VZN obce Drahňov v súlade s § 12 ods. 2 v spojení s § 10 ods. 1 zákona o miestnych daniach priamo závislé na právnom závere pléna ústavného súdu, ktorý vysloví v konaní vedenom pod sp. zn. PL. ÚS 5/2012,

ktorého predmetom je rozhodovanie o súlade tej časti návrhu skupiny poslancov, ktorou sa domáhajú vyslovenia nesúlady napadnutých ustanovení zákona o miestnych daniach s príslušnými ustanoveniami ústavy (ide pritom o takú jeho časť, o ktorej senát ústavného súdu nie je vzhľadom na text čl. 131 ústavy oprávnený rozhodovať – k tomu pozri podrobnejšie odôvodnenie uznesenia sp. zn. PL. ÚS 5/2012 z 11. apríla 2012, pozn.).

Podľa § 109 ods. 1 písm. a) prvej vety OSP súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku alebo Trestného poriadku.

Za daných okolností považoval ústavný súd za potrebné uplatnením prvej vety § 109 ods. 1 písm. a) OSP v spojení s § 31a zákona o ústavnom súde prerušiť konanie o zvyšnej časti návrhu skupiny poslancov až do právoplatného rozhodnutia veci vedenej ústavným súdom pod sp. zn. PL. ÚS 5/2012 (bod 3 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. mája 2012